

तावद्वेष तथा लास्यं द्विविधं वृत्तसुच्यते ।
 पेश्विर्वहुरुपस्य तावद्वेषं द्विविधं मतम् ॥
 अङ्गविच्छेदवाङ्मयं तथाभिनयसूच्यते ।
 यत्र सा पेश्विस्तस्याः सङ्गदिशीति लोकातः ॥
 ह्येदं मेदनं यत्र बहुरूपा सुखावली ।
 तावद्वेषं बहुरूपमहाख्यामलरुद्धतम् ॥ * ॥
 ह्यरितं यौवतश्चेति लास्यं द्विविधसुच्यते ।
 यत्राभिनयाद्येभ्यो रसैराज्ञेयसुच्यते ॥
 नायिकानायकौ रङ्गे वृत्ततश्चरितं हि तत् ॥
 मधुरं बहुलीलाभिर्नटीभिर्यत्र वृत्तते ।
 वशीकरणाविद्याभं तस्मात्स्यं यौवतं मतम् ॥ * ॥
 गेयादुत्तिष्ठते वाद्यं वाद्यादुत्तिष्ठते जयः ।
 जयतालसमारब्धं ततो वृत्तं प्रवर्तते ॥”
 इति सङ्गीतदासोद्धारः ॥
 अरूपस्य वृत्तं व्यर्थम् । यथा,—
 “वृत्तेनालमरूपेण सिद्धिर्नास्ति रूपतः ।
 चास्त्रेच्छानवमृत्तं वृत्तमन्यद्विदुर्भवा ॥”
 इति मार्कण्डेयपुराणम् ॥
 विष्णुश्चे वृत्तफलं यथा,—
 “वृत्तमानस्य वक्ष्यामि तच्छृणुष्व वसुधरे ! ।
 मनुजा येन गच्छन्ति हिला संसारसागरम् ॥
 त्रिशद्वर्षसहस्राणि त्रिशद्वर्षशतानि च ।
 पुष्करद्वीपमासाद्य मोदते वै यदृच्छया ॥
 पुष्कराक्ष परिभ्रष्टः खच्छन्दगमनालयः ।
 फलं प्राप्नोति सुशोभि । मम कर्मपरायणः ॥
 रूपवान् गुणवान् शूरः शीलवान् सुपथे
 स्थितः ।
 मङ्गलक्षेव जायेत संसारपरिमोचितः ॥”
 इति वाराहेश्वरीकरमाहात्म्यम् ॥
 “दृष्ट्वा संपूजितं देवं वृत्तमानोऽशुभोदयेत् ।
 अचंश्रयमतिः शुद्धः परं ब्रह्म स गच्छति ॥”
 इत्यग्निपुराणम् ॥
 अपि च । द्वारकामाहात्म्ये श्रीभागवते ।
 “यो वृत्तति प्रहृष्टात्मा भावे वैकुण्ठसुभक्तितः ।
 स निर्हृष्टति पापानि अस्मान्तरशतैर्वपि ॥”
 हरिभक्तिसुधोदये ।
 “बहुभोतुसायते हर्षाद्विष्णुभक्तस्य वृत्ततः ।
 प्रज्ञां भूमेदिशोऽन्विष्यां दोर्भाषामङ्गलं दिवः ॥”
 विष्णुधर्मोत्तरे ।
 “वृत्तं हत्वा तथाप्नोति रत्नलोकमसंश्रयम् ।
 स्वयं वृत्तेन संपूष्य तस्यैवाशुनरो भवेत् ॥”
 अथ च नारदोक्तौ ।
 “वृत्ततां श्रीपतेरप्ये ताजिकावादनैर्भूष्यम् ।
 उड्डीयन्ते शरीरस्थाः सर्वे पातकपक्षिणः ॥”
 इति हरिभक्तिलालसः ॥
 वृदेवः, पुं, (वृधु नरेणु मध्ये देवः । ना देव इव
 इत्युपमितसमासो वा ।) राजा । यथा, नैषधे ।
 १० । ३३ ।
 “अस्नानमालाविपुलातपत्रै-
 देवा वृदेवाश्च भिदां न मेघुः ॥”
 वृधर्मा, [न] पुं, (वृधु नरेणु इव धर्मा यस्य ।
 “धर्मादनिष् केवलात् ॥” ५ । ४ । १२४ । इति

अनिष् ।) कुवेरः । इति हेमचन्द्रः । २ । १०३ ॥
 नरधर्मयुक्ते, त्रि ॥
 वृपः, पुं, (वृन् नरान् पाति रक्षतीति । वृ + पा
 रक्षणे + “आतोऽनुपसर्गे कः ।” ३ । २ । ३ ।
 इति कः ।) नरपतिः । इत्यमरः । २ । ८ । ११ ।
 तस्य लक्ष्यं यथा,—
 “चतुर्थोजनपर्यन्तमधिकारी वृपस्य च ।
 यो राजा तच्छतगुणः स एव मङ्गलेश्वरः ।
 तत्तद्दृशगुणो राजा राजेन्द्रः परिकीर्तितः ॥”
 इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीलक्ष्मणखण्डे ८६ अः ॥
 तत्प्रमाणं यथा,—
 “अपुत्रस्य वृपः पुत्रो निर्धनस्य धनं वृपः ।
 अमातुर्जननी राजा अतातस्य पिता वृपः ॥
 अनाथस्य वृपो नाथो ह्यभर्तुः पार्थिवः पतिः ।
 अश्वत्थस्य वृपो भ्रूलो वृप एव वृणां सखा ॥
 सर्वदेवमयो राजा तस्मात्प्रामथ्ये वृपः ॥”
 इति कालिकापुराणे ५० अध्यायः ॥
 वृपदर्शनदिनं यथा । तत्र तिथयः शुभाः ।
 वाराः शुभनिम्जलभिन्नाः । नक्षत्राणि उत्तर-
 फल्गुशुक्ररावाणोत्तरभाद्रपदशुद्धशुक्लपञ्चमी-
 हस्ताश्रिताशुभ्राशुभ्राशुभ्राशुभ्राशुभ्राशुभ्राशुभ्राशुभ्रा-
 लभ्यानि मिथुनकन्याधनुर्मीनवृषभसिंहसंज्ञ-
 कानि । तत्र चन्द्रः शोभनः । इति ज्योतिषम् ॥
 वृपकन्दः, पुं, (वृपप्रियः कन्दः । कन्दानां वृपः
 श्रेष्ठो वा । राजदन्तादिवन् समासः ।) राज-
 यलाक्षुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वृपतिः, पुं, (वृन् पातीति । पा रक्षणे + षतिः ।
 यदा, वृणां पतिः ।) राजा । (यथा, मनुः ।
 ७ । ३४ ।
 “अतस्तु विपरीतश्च वृपतेरजितात्मनः ।
 संश्लिष्यते यशो लोके हृतविक्रिरिवाम्बुनि ॥”
 कुवेरः । इति श्रद्धेरत्नावली ॥
 वृपतिवल्गुः, पुं, (वृपतीनां वल्गुः प्रियः ।)
 औषधविशेषः । वृपवल्गु इति ख्यातः । यथा,
 “जातीफलं लवङ्गाद्वल्गुलाटङ्गरामठम् ।
 जौरकश्च यमानी च विश्वसैन्यवपत्रकम् ॥
 लौहमर्भं रसं गन्धं ताम्रं प्रत्येकशः पलम् ।
 मरिचं त्रिपलं दत्त्वा ह्यागौदुग्धेन पेषयेत् ॥
 घान्नीरसेन वा पिष्ट्वा वटिकां कुर्व यत्नतः ।
 श्रीमङ्गलनाथेन विचिन्त्य परिनिर्मितः ॥
 कर्मवत्तजसा चार्थं रसो वृपतिवल्गुः ।
 अष्टाश्वत्थी खादेत् पवित्रः कर्मदर्शकः ॥
 हन्ति मन्दागलं सर्वमामदोषं विद्वेषिकाम् ।
 श्रीहृगुस्मोदराश्रीलायतनुपाक्षुहलीमकम् ॥
 हृतशूलं कण्ठशूलश्च चक्षुःशूलश्च कामलाम् ।
 शिरःशूलं कटीशूलमाणाहमोष्ठशूलकम् ॥
 कासन्वासासमावतश्च श्लैषं शोथमर्शुदम् ।
 गलगण्डं गण्डमालामन्त्रपित्तश्च गर्हभौम् ॥
 क्रिमिकुष्ठानि दृग्णि वातरक्तं भगन्दरम् ।
 उपदंशमतोषारं यद्यत्पशुः प्रमेहकम् ॥
 अप्रसरीं चन्द्रकण्ठश्च सञ्जाघातमद्वेगदरम् ।
 च्वरं जीर्णच्वरं कण्ठं तज्जालस्यं वमिं भमिम् ॥

दाहविद्रधिदिकाश्च जडगण्डसूकताः ।
 वाघ्रिण्यं खरभेदश्च द्रवद्विद्विषसर्पकान् ॥
 ऊरुस्तम्भं रक्तपित्तं शुद्धभंशारसिं हवाम् ।
 कर्णनासाशुभ्रोपांश्च दन्तरोमश्च पीनसम् ॥
 स्त्रील्यश्च शीतपित्तश्च स्वावराणि विषाणि च ।
 वातपित्तकफोत्पांश्च इन्द्रजान् सान्निपाति-
 कान् ॥
 सर्वरोगचयान् हन्ति चर्कांशुरिव पापहा ।
 बलवर्धकरो ह्येष आशुष्यो वीर्यवर्धनः ॥
 परं वाजीकरः श्रेष्ठः पटुतामन्त्रसिद्धिदः ।
 अरोगीदीर्घजीवी स्यात् रोगी रोगं विमुञ्चति ।
 रसस्यास्य प्रसादेन सुवृद्धिर्भावयते नरः ॥”
 इति रत्नावली ॥
 वृपदमः, पुं, (वृपप्रियो दमो वृषः ।) आरगवधः ।
 राजादनीवृषः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वृपप्रियः, पुं, (वृपाणां प्रियः ।) वेष्टवृषः । इति
 श्रद्धेश्रद्धिका । वेष्टु वृष इति भाषा । राज-
 यलाक्षुः । रामशूरः । शालिधाम्यम् । आम्नम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 वृपप्रियफला, स्त्री, (वृपप्रियं फलं यस्याः ।)
 वार्ताकी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वृपप्रिया, स्त्री, (वृपाणां प्रिया ।) केतकी । राज-
 यलाक्षुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वृपवदरः, पुं, (वृपप्रियो वदरः ।) राजवदर-
 वृषः । तत्फलैः स्त्री । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वृपमन्दिरं, स्त्री, (वृपस्य मन्दिरम् ।) राजसद-
 यम् । तत्पर्यायः । सौधम् २ । इति हेम-
 चन्द्रः । ४ । ५२ ॥
 वृपमाङ्गल्यकं, स्त्री, (वृपस्य माङ्गल्यं मङ्गलं यस्या-
 दिति । कम् ।) आङ्गुल्यवृषः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 वृपलक्ष्म, [न] स्त्री, (वृपस्य लक्ष्म चिह्नम् ।)
 राजलक्ष्मम् । इत्यमरः । २ । ८ । ३२ ॥ राज-
 चिह्नश्च ॥
 वृपलिङ्गधरः, पुं, (धरतीति । धृ + अच् । वृप-
 लिङ्गस्य धरः ।) राजवेशधारी । यथा,—
 “निजग्राह्यैजसा वीरः कश्चिं दिविजये ज्वित्तु
 वृपलिङ्गधरं शूद्रं ज्ञत्तं गीमियुनं पदा ॥”
 इति श्रीभागवते । १ । १५ ॥
 वृपवल्गुः, पुं, (वृपाणां वल्गुः प्रियः ।) राजान्नः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ राजप्रिये, त्रि ॥
 वृपवल्गुभा, स्त्री, (वृपस्य वल्गुभा ।) कैविक-
 पुष्पम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ राजमहिषी च ॥
 वृपसभं, स्त्री, (वृपाणां सभा ।) “सभा राजा-
 मनुष्यपूर्णा ।” २ । ४ । २३ । इति स्त्रीवलम् ॥
 वृपाणां शाला संहित्या । इत्यमरभरतौ ॥
 वृपात्मजा, स्त्री, (वृपस्य आत्मजेव । सुदृश्यत्वात्
 तथात्वम् ।) कटुतुम्बी । इति रत्नमाला ५
 (वृपस्य आत्मजा कन्या ।) राजकन्या । यथा,
 “स्वयम्बरं भीमवृपात्मजाया
 दिशः पतिर्न प्रविवेश शेषः ॥”
 इति नैषधे १० सर्गः ॥